

Thinagl Szerafin

Az első magyar egyetemi végzettségű gyógyszerésznő, *Thinagl Szerafin* 1880. október 21-én született Nagyszombatban (Pozsony vármegye, ma Szlovákia). Édesapja *Thinagl János* királyi közjegyző volt. Egy boldog, életményekben gazdag, védett gyermekkor és fiatalkor után a családi tragédia vitte Thinagl Szerafint a gyógyszerészeti pályára. Túrnie kellett családjának szemrehányásait és tanulmányai során a női mivoltából adódó kényelmetlen helyzeteket is. Megállta a helyét az egyetemen és későbbi élete folyamán.

Családjának erőteljes ellenkezéseére Szerafin 1898. október 1-jétől *Bunzel Gyula* nagyszombati gyógyszerész Arany Egyszarvú gyógyszerésztárában gyakornok lett. Leszolgálva gyakornoki idejét, felült a vonatra, és összekuporgatott pénzéből egyedül elutazott Kolozsvárra. Egy nemes kisasszonynak kísérő nélkül utaznia ekkor kifejezetten botránynak számított. Neki mégis volt bátorsága ehhez. Nagyszombattól Kolozsvárig csaknem ezer kilométert utazott, többször kellett átszállnia, de egyetlen országhatárt sem kellett átlépnie.

Magyarországon a nők egyetemi képzését a 65.719/1895-ös vallás- és közoktatásügyi miniszteri rendelet tette lehetővé, amely alapján a bölcsészeti,

orvosi és gyógyszerési pálya előttük is megnyílt.

Thinagl Szerafin a kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemre iratkozott be rendkívüli bölcsészhallgatónak az első évre, majd rendkívüli orvostudományi hallgatónak a második évre. Nem volt könnyű az egyetemi élete. A tanárok vitakoztak, hogy egy fiatal hölgy nem ülhet a férfi hallgatók közé. Végül is a tanárral együtt lépett be a terembe, és nem a padokban, hanem a diákokkal szemben egy széken kellett ülnie. Pár hónapnak el kellett telnie ahhoz, hogy a táblához mehessen, és a képleteket ott felírhas-

* *Thinagl Szerafin* gyógyszerészi oklevelet kapott. Kolozsvárról érkezett tudósítás szerint *Thinagl Szerafin* k. a., a ki a hölgyek sorából legelsőnek lépett a gyógyszerészi pályára, az ottani tudományegyetemen f. hó 18-án sikeresen letette a záróvizsgát, s elnyerte a gyógyszerészi oklevelet. Üdvözöljük ez alkalomból a kisasszonyt okleveles kártársaink sorában s egyúttal konstataljuk, hogy ismeretes szorgalmával s kitüntetéssel kiállott vizsgáival fényesen beigazolta azt, hogy a gyengébb nem épügy hívott a magasabb studiumokra, mint az erősebb, s ha az akaratához a pálya szeretete is csatlakozik, az eredmény nem lehet kétséges.

Bemutatjuk t. olvasóinknak új okleveles kollégánk jól sikerült arcképét s azt kívánjuk neki, hogy minél előbb mint gyógyszerésztulajdonost üdvözölhessük. ..

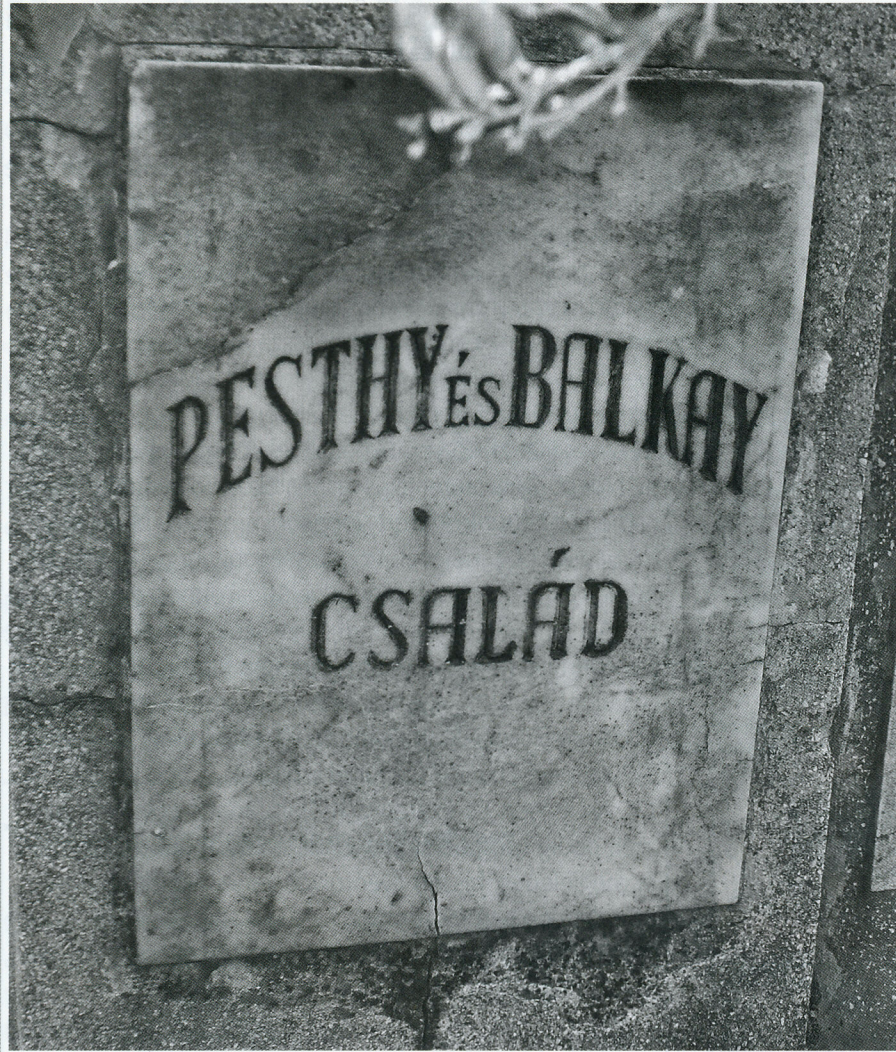
A Gyógyszerészi Hetilap tudósítása 1903-ban az első magyar okleveles gyógyszerésznőről.

Az Angyal gyógyszerésztár épülete napjainkban

sa, valamint hogy a kísérleteket a férfi kollégákkal együtt elvégezhesse. Végül is nagy megbecsülést vívott ki magának, és kitüntetéssel végezte el az egyetemet 1903-ban.

Szerafin 1904. március 19-én kötött házasságot *Pesthy Mihály* gyógyszerésszel. Így ők voltak az első gyógyszerész házaspár Magyarországon és az Osztrák–Magyar Monarchia területén. A család 1904-ben Déván telepedett le, az Őrangyal gyógyszerésztár tulajdonosai lettek. Déván születtek meg gyermekeik, 1906-ban *István*, majd 1909-ben *Zsuzsanna*. Déváról elköltözve küzdelmes évek következtek, a házaspár külön élt, és külön vállalt

munkát. Mihály kisegítéseket és helyettesítéseket vállalt Budapesten és 1912-től Isaszegen. Szerafin önfeláldozóan gondozta gyermekeit. 1910-ben a sárközújlaki Isteni Gondviselés gyógyszerész kezelője lett. A Pesthy házaspár 1918-ban megvásárolta az isaszegi Angyal gyógyszerterületet. Ennek tulajdonosa volt Pesthy Mihály 1930 októberéig, ekkor feleségének adta át. Szerafin után lányuk, *dr. Barabás Gézánné Pesthy Zsuzsanna* 1948-tól lett a tulajdonosa. Életük Isaszegen igen boldog volt, de ezt a boldogságot gondok is felhőzték. A vasúti közlekedés és az állomás közelsége lehetővé tette, hogy István és Zsuzsanna Budapesten tanuljanak, itt folytatták a középiskolai és az egyetemi tanulmányaikat is.

Időközben Szerafin idős szülei is hozzájuk költöztek Isaszegre, ahhoz a lányukhoz, akinek a hivatásválasztását oly erősen ellenezték. A sok gyermek közül egyedül Szerafinék voltak olyan

helyzetben, hogy segíteni tudtak rajtuk. 1930. december 9-én meghalt Pesthy Mihály; az isaszegi temetőben nyugszik Szerafin szüleivel egy sírban, közvetlenül az Öregtemplom mellett. A családfő halála váratlanul és fájdalmasan sújtott le rájuk. Szerafin vezette a gyógyszerterületet. Pesthy Zsuzsanna (1909–1997) szülei hivatását követve gyógyszerész lett, és feleségül ment az Isaszegen praktizáló *dr. Barabás Géza*

Meghívó

Isaszeg Város Önkormányzata, a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság, az Isaszegi Múzeumbarátok Köre és a Falumúzeum tisztelettel meghívja Önt és kedves családját *Thinagl Szerafin* (1880–1956), az első okleveles magyar gyógyszerésznő halálának 60. évfordulója alkalmából rendezett emléktábla-avató ünnepségre és az azt követő emlékkiállítás megnyitójára. Megemlékezést tart *dr. Péter H. Mária* gyógyszerész, nyugalmazott egyetemi adjunktus, Marosvásárhely díszpolgára.

Időpont: 2016. november 5., szombat, 15 óra. Helyszín: Falumúzeum, Madách Imre u. 15. Mindenkit szeretettel várunk!

orvoshoz. Házasságukból két fiú született, *András Pál* 1934-ben és *György Mihály* 1936-ban.

Szerafin az 1930-as évek közepétől többnyire Budapesten élt a fiánál, *Pesthy Istvánnál* (1906–1972), annak Váci utcai lakásában. Pesthy István jó nevű fogorvos és ismert karikaturista volt, aki 1944-ben, Magyarország megszállása alatt ellenállási tevékenységéért csaknem az életével fizetett. A háború utáni nehéz éveket követte a gyógyszerterület államosítása.

A isaszegi gyógyszerterületet – mint valamennyit az országban – 1950. július 28-án állami kezelésbe utalták, azaz államosították. *Dr. Barabásné Pesthy Zsuzsanna* azonnal távozni kellett úgy, hogy még a ruháit sem vihette magával.

Thinagl Szerafin 76 évesen, 1956. november 2-án, a forradalom és szabadságharc alatt halt meg szélütés következtében Budapesten a Váci utcai lakásban. Sírja kezdetben a harcok miatt a Vörösmarty téren volt, majd 1957. március 1-jén temették el a Farkasréti temetőben.

Thinagl Szerafin életével, gyógyszerészi és családanyai helytállásával példát adott az őt követő gyógyszerésznőknek, és bizonyára nem csak nekik.

Isaszeg lakosságának körében is él még emléke mint gyógyszerész s mint a helyi társadalmi élet egyik kiválósága. A város lakói 2016. november 5-én emléktáblát állítanak és emlékkiállítást rendeznek *Thinagl Szerafin* tiszteletére.

A 2006-os isaszegi Szerafin-kiállítás anyagának felhasználásával szerkesztette Szmolicza József